

Publicerad 2017-12-29 04:39 av Peter Stjerngrim

Ett ord ger nästa - kanske klarnar tankarna lite mer när jag läser igenom det som blivit skriftat ... eller inte ...

Den allra första gången ...

... är något av en isbrytare

i en av de där perioderna
i vårt liv
där vi ej har någon avbytare

och där det efteråt
finns hur många som helst
vilka utan någon tveksamhet
kan berätta hur vi borde ha gjort
i såväl smått som stort

I krig och kärlek
är allt tillåtet
Sanningen
är krigets första offer
Medkänslan dess nästa

I kärleken
den äkta underbara rena
finns ingen objektiv sanning
att offra överhuvudtaget
Medkänslan är av det mer
situationsberoende slaget

Men i såväl
krig som kärlek
är det nästan alltid som så
att det är den ena
som har övertaget
och vilken därmed
styr över
såväl själva företaget
som hur mycket
för mycket
utöver det situationen behöver
som till slut blir uttaget

Men även om allt
sägs vara tillåtet
är det i slutändan
våldigt lite
som blir förlåtet

och i båda fallen
gäller
att i båda läger
står två parter
vilka båda vill ha
och så ock behöver

bekräftelse för
att det är okey
att säga nej
till fortsatta strider
och ändå
kunna lita på
att också den
andra parten
är beredd att
lägga ner vapnen

och ej
tar tillfället i akt
för att missbruka
sin därmed
till synes vunna
övermakt

Krigets offer
är ju fler
än blott
sanningen
och
medkänslan

Men kärleken
också flera offer tar

när obalansen
kanske på grund av
att det för ena parten
kan vara sista chansen

får den att offra
väsentligt mer
än den egentligen har

Fel eller rätt?
En frågeställning
som för inblandade parter
är glasklart
rent subjektivt sett

emedan de som åser
berörd föreställning
väljer att ta parti
för den part
som bäst och mest
väcker deras känslor till liv
och därmed vinner sympati

Själv tror jag ej
eller vill ej tro
att allt skulle vara tillåtet
i vare sig kärlek eller krig

men däremot
att det väsentliga är
oavsett om man är kär
eller leder en här
att innan man
av den ena eller andra anledningen
väljer uppsåtet
och lägger ut försåtet

fundera över
om det man vill uppnå
och det man verkligen behöver
ej uppnås på ett bättre sätt

... där frågeställningen efteråt
huruvida det blev fel eller rätt
blir en fråga som känns obsolet ...

om man väljer att mötas
och då söker finna ut
om man inte mer kan vinna till slut
genom att vara ärliga mot varann
för att kunna bygga upp
det förtroende
som i känslotriderernas hetta
någonstans på vägen försvann

Tror för egen del
att oavsett
om det är
kärlek eller krig
det handlar om

så är svaret på livets stora gåta
- att älska, glömma och förlåta

det som gör
alla berörda parter till vinnare

om och endast om
prestige och stolthet
kunde bli någonting
som alla var för sig
och tillsammans
överbann

Ty det skulle kunna
inspirera flera till att bli
stigfinnare
som tillsammans
ger sig ut för att utforska
och upptäcka världen

lite som turister

med fokus på att finna möjligheter
oavsett förutsättningarnas
eventuella fel och brister

Men ju mer vi upptäcker och ser
av vad livet har att ge
ju mer vi med tiden kommer förstå
och kanske till och med vi inser då

att det väsentligaste ej är vad vi får
utan vad vi tänker på när vi ger

av det vi har så innerligt mycket av
alla och envar
och som bara blir mer
ju mer vi ger därutav

Kärleken
utan tvång och krav ...

Publicerad här tidigare i juli 2012

Texten är utskriven från Poeter.se
Författaren Peter Stjerngrim med Poeter.se id #2820 innehar upphovsrätten